

ప్రేయసి కోసం
అబద్ధమాడిన
అతని
ప్రేమకథ
సుఖాంతమయిందా?

శారదా
అశోక చర్మక
కథ

అభిమతం

“వెయ్యి అబద్ధాలాడైనా ఒక ప్రేమ
వెయ్యిమన్నారం! నేను కేవలం ఒకే ఒక
అబద్ధం చెప్పానంటున్నాను. అది కేవలం
కొన్ని రోజుల కోసం. అ తరువాత నెహ్రూ
నిక్షేపంగా చెప్పేస్తాను. ప్లీజ్” అన్నాడు
అభిషేక్ నిప్పులూ.

“అభి! నీరు నిప్పులాంటిగా పుండేమో
కానీ, నాకు ఏమీ భయమేస్తోంది. నీవో
దిన్నెదిన్నె వెషియూలు, అబద్ధాలుగా చెప్పినా
ఫలవాలేదు కానీ, మరీ ఇంత ఏమీ అబద్ధం!
మైగాడ్....! నేను డిహింబుతో
లేకపోతున్నాను. నిట్లు అభి! అబద్ధం చెప్పారు!
నిజం చెప్పేయి” కార్టో తిరుగుతున్నా
నీటిని కర్మిథోలో చుడుచుకుంటూ చెప్పింది
విలిజుబెర్.

“దార్లింగ్! అబద్ధం చెప్పడం నాకు
సరివానా? సంతోషమేనా? కాకపోతే నును
ప్రేమ సవ్యంగా జరిగింది. అబద్ధం
సలేసంకలంతోపాటు, నిప్పులూ
బాధపడతూఉదనే ఉద్దేశంలే నే ఒక మన్ని
అబద్ధం అడుతున్నాను. అండ!”

“నిప్పు చెప్పింది నిజమే అభి! కానీ,
నిజం తెలిసిన రోజున నువ్వు అబద్ధం చెప్పావి
నీ తెలిసినప్పుడు, వాళ్ళు ఎంత
బాధపడతారో డిహింబావా?”

“విలిజ్! అప్పుడు విలాగో అలాగ
వాళ్ళని ఓదార్చగలను. కానీ, ముందే నిజం
చెప్పి, వాళ్ళని ఒప్పించలేక నిన్ను ఏ
దుయికోలేను” ఆమె చేయి అసలేమోకి
లేసుకుంటూ చెప్పాడు అభిషేక్.

అతనికి తన దైనినిగిల్ల వేయక నింకొకడం,
 పర్యవసానం ఎలా పుంతుంకొన్నా ఖయం,
 అమెకి నోట మాట కారెటం. ఖేతహరిణిత
 అతని కార్కొకి మాస్తూ పుంకొయింది.

"ఎరీక్! రాపె నెను వెంబారా
 వెంబున్నాను. అన్ని పుష్యూతూ ప
 వాగ్లో మాట్లాడి ముహూర్తం పెట్టెం
 నీకు ఫోన్ చేస్తాను. నే వెప్పినియ్య చేసి, నుం

బయలుదేరి రావాలి! సరేనా?"

"నాకు భయంగా వుంది అభీ!... సినీమాలలో ఇలా జరిగిందని చూపిస్తే నమ్మలేము. కానీ నిజ జీవితంలో మనం నటించడం..."

"పిద్దిదానా! జీవితంలోంచి మనం పుట్టింది కానీ, నిజంలోంచి జీవితం పుట్టలేదు! కొన్ని కొన్ని సమయాలు అనుభవ ప్రాప్తినంగా అనుభవమవుతుంది. దోచుకోవడం! అంతా నేను చూస్తుంటున్నాగా! ఎ!... నీ పేరు ఇంకా నుండి ఏమీకో తెలుసా?"

సవ్యతూ వెళ్ళుతున్నట్లుగా చూసింది.
"దిష్ట! ఎ పేరు నాకెంతో ఇష్టం. పైగా మన స్థానం దిష్టంగా జరిగిపోవాలి. అంటేకాదు. మన జీవితం కూడా దిష్టంగా సాగిపోవాలి! నువ్వు నాకు దిష్టమైనా కానుకవి! అందుకే నీ పేరు 'దిష్ట' అని చెబుతాను" వేతని అవేసంగా నొక్కుతూ చెప్పాడు.

"అభీ! నిన్ను పోషించే నేను ఎంత అదృష్టవంతురాలినో చెప్పడానికి నాకు మూలలు రావడం లేదు. దేముడేలా వుంటాడో, అసలు వున్నాడో లేదో చెప్పలేను. కానీ, నువ్వు నాకు దేముడివి!"

"ఓహో... ఈ దైతాగినితోట్టు కానీ..."
"మరి...?"

పెదవులు చూపించాడు 'ముద్దు' అన్నట్లు, విరిపిగా.

"దిరిపి! నేను దిష్టగా మారేదాకా అగారి" అంది అతనికి దగ్గరగా జరుగుతూ. ఇరువురి కళ్ళలోనూ ఎనలేని కోరికలు

కదలాడాయి! ఇద్దరి గుండెల నిండా ఎన్నెన్నో ఆశలు గూడుకట్టుకున్నాయి. పరవశంతో పరవశ్య తొక్కే మనసుకి కళ్ళెం వెయ్యలేక శరీరాల తూలిపోతున్నట్లున్నాయి. ఒకరికి ఒకరు ఆసరాగా, దగ్గరగా, మరింత దగ్గరగా జరిగి కూర్చున్నారు. ఊహల ఊయలలో విహరిస్తూ! గంటలు నిముషాల్లా దొర్లిపోయాయి! ఆ రాత్రి ఫైల్ లోనే, అభిషేక్ బెంగుళూరు వెళ్ళిపోయాడు. ఎలిజబెత్ ఆలోచనల్లో మునిగిపోయింది. ఏదో దిగులు అమెని అవరించి భయపెడుతోంది. జార్జ్ గుర్తుకొచ్చాడు. ఒళ్ళంతా కంపరం పుట్టుకొచ్చింది! జ్ఞాపకాలు సినీమా రీళ్ళలా కదలాడాయి...

* * *

"ఎలిజ్!... ఇతను నా క్లాస్ మేట్ జార్జ్! విజయవాడలో ఏదో కంపెనీలో సేల్స్ రిపజెంటేటివ్ గా పని చేస్తున్నట్లు. ఇప్పుడూ కంపెనీ పనిమీదే ఈ వూరొచ్చాడు. అనుకోకుండా ఆదిద్వైలో బస్సుస్టాండు దగ్గర కనిపించాడు. ఇంటికి తీసుకొచ్చాను" పరిచయం చేశాడు పెద్దన్నయ్య జాన్.

"హల్లో...!" అన్నాడు నవ్వుతూ జార్జ్ రెప్పవాలకుండా మాస్తూ.

"హల్లో!" అంది తను.

"మీ అన్నయ్య పరిచయం ఎంత బాగా వుందో చూడండి. నా పేరు మీకు చెప్పాడు

కానీ, మీ పేరు నాకు చెప్పలేదు" నిప్పుతువ
అన్నాడు.

"నా పేరు ఎరిజెట్" నిప్పుతువానే
నిజాభాసం చెప్పింది.

"అక్కాబిల్లుకో, మీ అండం, లేదా, అమ్మ
ఎరిజెట్ రాజీరాగానే పున్నారా" అన్నాడు.

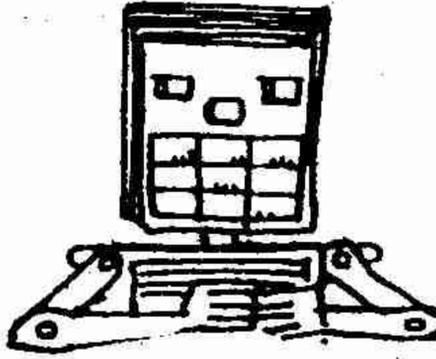
అ మాటలకు తను సోపడదనా, ఏదో
తొట్టి ఒక అమ్మను నిర్ణయ తీసుకో
తొగిస్తానంటుంది.

"నా ఫోటో జార్జీ" అట్టే అండరిట్
పండితుం చేశాడు ఇంట్లో జార్జీ.

జార్జీ అండంగా పుంటాడు.
వానిమ్మగారు దివ్యే లేదే. వాని నాన్న
ఇంట్లో. జార్జీ అంతా వానిమ్మ పోలిక.
ముట్టుకుంటే మాసిపోతుండేమోనన్న
అనినా, నిర్ణయం మొదలం, అట్టేగా
ఎరిజెట్ కార్తూ, మాదిగానే అర్థింపే
టాకుం అంటుంది. అంతా అక్కడే
భోంపేశాడు. వారాసేపు నిమ్మట్ట వెలుతు
పోట్టుపోయార నిప్పుదో జోయర్ మాంటి
వేసాడు. అ అరువాల ఇంకమింక

సరేకోట పైచరాబాదో పున్నంతకాలం,
ఇంట్లో వాస్తూనే పున్నాడు. ఏమీనిప్పుడు
నిమ్మకొట్టి మాట్లాడి అండరితో కుమ్మ
వెలుతునే ఉన్నాడు. ఏమేగా అతను అ
ఇంట్లో ఒకటిగా అయిపోయాడు. తనని
అంటున్న పేర్లు వేస్తే బాగుంటుంది,
అనినా జోయర్ మాదిరింది! అనుకున్నారు
అమ్మనాన్నా! అ: విషయం విన్నా జార్జీ
ఎరిజెట్ గురితేశాడు. మిగతా విషయాలన్నీ
నిజానా జరిగిపోయాయి. జార్జీతో తను
విషయవాది వెలిపోయింది. ఒక అరు వెలల
పట్టా మాగానే జరిగిపోయింది.
నిమ్మనూ, పట్టికేయూ, స్నేహితులూ, ఏ
వారాలతో, జార్జీ అట్టేపట్ట అతని ఉద్యోగం
పూడింది. నిర్ణయా, ఫెండున్నా,
పెంట్లూ బాగా ముప్పైపోయాయి. ఇట్ట
నిమ్మదిం కుమ్మైపోయింది. అట్టే అంటే కానీ
ఉమ్మ అట్టేపేది తను. కానీ ఎరిజెట్ కాలం
కొన్నా అనే అదీ అగిపోయింది. తన కుమ్మలను
కాంటి పుట్టుకుం, తన కుమ్మలను
కమ్మముయ్యకుం ఒక్కసారే జరిగాయి!

మరమనిషి హోటల్

ఆమెరికాలోని విస్కాన్సిన్ విశ్వవిద్యాలయ శాస్త్రవేత్తలు
'మరమనుషుల' తయారీలో సుకో అమ్మతాన్ని సాధించగలిగారు, వారు
వెళ్ళున్నదాన్నిబట్టి ఇకనుంచి ఓ విన్నపాల రెస్టారెంట్ ను ఓ మరమనిషి
నిర్వహించగలదు.

అహం పదార్థాల్ని తయారువెయ్యడమేకాదు! వాటిని సర్వ వేయగల తెలివితేటల్నికూడా ఈ
మరమనిషి కలిగి వుంటుంది! అత్యాధునిక కంప్యూటర్ల సహాయంతో పనిచేసే ఈ మరమనిషి వల్ల
ఎన్నోవేల చాలర్లను అదాయవెయ్యవచ్చునట! కుభం!

జాపీటర్

జాగ్రత్త వికారా ఉద్యోగం వారకరేడు.
 తొలకవేయూ అనుకుం కన్న అతను ఉద్యోగం
 వలనకుంకుకోలేమా అనుకుం నువ్వేమా!
 చురకి దిక్కుని పోషించుకోవడానికి తన ఒక
 దిక్కు వైదేవీ కంపెనీలో చేరింది. దాంతో
 జాగ్రత్త కంపెనీలో పుట్టుకొచ్చింది. తను
 మురితా మాట్లాడేవా అనుకుంకుంకుం,
 పుద్యోగం చేస్తున్న తన పరిధారితోనే తన
 సంబంధం అందిగొట్టుకుం, నువ్వేమా!
 వస్తే, వాసువాచుంకుం మామర్యం
 అయిపోయింది. కారణం కంపెనీలో పుట్టిన
 మాట్లాడే వాసువాచుంకుం.
 ముసానేనాకా, తను వాకో చేరితే నన్ను
 తన్నులు అనుకుం తనకే జాగ్రత్తం కుం!
 ఒకనాడు తన అందాన్ని నిర్వహించుం వేస్తేను
 వచ్చి, మొసాం మీదా ఒందిమీదా అతను
 వచ్చిన సగిరెయ్య వాతలు, తనుని చాగ్గతంగా
 విడుదలాయు. కారణం తనుకుని పుట్టించికి
 వేరుకుంది. అక్కడ తనకి నరయైన స్థానం
 లేదని తెలుసుకుని, హైదరాబాద్లో ఒక
 గ్యాస్ కంపెనీలో ఎన్ను ఉద్యోగాన్ని
 సంపాదించి, వేరే ఇల్లు తీసుకుంది! కారణం
 న్యూర్లో వేసింది! జాగ్రత్త విడారుదిచ్చింది!
 కారణం మాసి మురిసిపోతూ కారణంనే
 తన అశాంతిని పోగొట్టుకుని ఒతుకుతూన్న
 నువ్వేమాలో హాతర్తుగా ఒకరోజుని
 పరిపంపంపయ్యాడు అధిషేక్ ఒక
 వస్తుకుంకా! అతని మాటా, తీమా,
 నువ్వేమా తనకి నచ్చాయి. అతని పట్ల

చురకవేయూ అనుకుం కన్న అతను ఉద్యోగం
 వలనకుంకుకోలేమా అనుకుం నువ్వేమా!
 చురకి దిక్కుని పోషించుకోవడానికి తన ఒక
 దిక్కు వైదేవీ కంపెనీలో చేరింది. దాంతో
 జాగ్రత్త కంపెనీలో పుట్టుకొచ్చింది. తను
 మురితా మాట్లాడేవా అనుకుంకుంకుం,
 పుద్యోగం చేస్తున్న తన పరిధారితోనే తన
 సంబంధం అందిగొట్టుకుం, నువ్వేమా!
 వస్తే, వాసువాచుంకుం మామర్యం
 అయిపోయింది. కారణం కంపెనీలో పుట్టిన
 మాట్లాడే వాసువాచుంకుం.
 ముసానేనాకా, తను వాకో చేరితే నన్ను
 తన్నులు అనుకుం తనకే జాగ్రత్తం కుం!
 ఒకనాడు తన అందాన్ని నిర్వహించుం వేస్తేను
 వచ్చి, మొసాం మీదా ఒందిమీదా అతను
 వచ్చిన సగిరెయ్య వాతలు, తనుని చాగ్గతంగా
 విడుదలాయు. కారణం తనుకుని పుట్టించికి
 వేరుకుంది. అక్కడ తనకి నరయైన స్థానం
 లేదని తెలుసుకుని, హైదరాబాద్లో ఒక
 గ్యాస్ కంపెనీలో ఎన్ను ఉద్యోగాన్ని
 సంపాదించి, వేరే ఇల్లు తీసుకుంది! కారణం
 న్యూర్లో వేసింది! జాగ్రత్త విడారుదిచ్చింది!
 కారణం మాసి మురిసిపోతూ కారణంనే
 తన అశాంతిని పోగొట్టుకుని ఒతుకుతూన్న
 నువ్వేమాలో హాతర్తుగా ఒకరోజుని
 పరిపంపంపయ్యాడు అధిషేక్ ఒక
 వస్తుకుంకా! అతని మాటా, తీమా,
 నువ్వేమా తనకి నచ్చాయి. అతని పట్ల

విదురుచూస్తుంటాను.
ఉంటాను.

అభిషేక్

ఉత్తరం వదుపుతూంటే గుండె కొట్టుకుంది. అసలు తనకి పెళ్ళంటేనే భయం పట్టుకుంది. ఏ మగవాడితో మాట్లాడినా, జార్జ్ జ్ఞాపకం, వచ్చి, మగజాతి మీదే ఒకరకమైన అసహ్యం కలిగింది తనకి! అందుకే మళ్ళీ పెళ్ళి తలంపు, రాకుండా తన పంప పోణాయా కాంతి మీదే పెట్టుకుని బతుకుతూ వచ్చింది. కానీ, అభిషేక్ తన అభిప్రాయాల్ని తల్లకిందులు చేశాడు. అతని ప్రవర్తనా, మందితనంలో తనని అకట్టుకున్నాడు. నప్పుతూ నవ్విస్తూ నొప్పించుకుండా మెరిగే అతని స్వభావం, మండుటెడాలిలో వాన కురిసినట్టునిపించేది. మనసు దిక్కాగా పుండి బాధపడతూన్నప్పుడు అతనొస్తే అతని

మూటలతో బాధంతా తీసేసినట్టు పోయేది. మగవాళ్ళందరూ చెట్లవాళ్ళా కాదు అన్న అభిప్రాయం అతని స్నేహం వల్లనే తెలుసుకుంది. అయితే అతణ్ణి ఒక స్నేహితుడిగానే చూసింది తప్ప ఏ దృష్టిలో ఎప్పుడూ చూడలేదు. అందుకే ఉత్తరం చూసి ఏమని సమాధానం చెప్పారో తెలియ పోలేకపోయింది.

మూడు నాలుగు రోజులు చాచిపోయినా సమాధానం రాకపోయేసరికి, అమ్మనుట వెళ్ళాడు అభిషేక్. అతణ్ణి చూసినా గుటుక్కున అది ఏమీ మాట్లాడలేకపోయింది.

"ఐ... యూవే... సారీ! ... నా మీకు బాగా కోపం వచ్చి పుంజుకున్నామింపండి" అన్నాడు.

అతని మూటలు వెంట్రా పుంజుకుంటున్నాడో ఏమీ అనిబుద్ధి కా

కుదిసరి

నీవు ప్రముఖ ఇంత చౌకబారుగో చూస్తావు కనుకొకడు రిజో..! ఎప్పుడూ కనగలు, బుజ్జీలేగొని చరెలు, నగలు కూసుకొస్తానో పోయావో..?

ప్రపంచమునకు, "అదేమీ లేదు" అంది నివృత్తయ్యా.

"మరి నా ఉత్తరాలకి సమాధానం ఇవ్వలేదే" అడిగాడు.

"సాయంత్రం నాలో మా ఇంట్లో ఉండి! సమాధానం దొరుకుతుంది" అంది.

అతని మొహంలో సంతోషం కనిపించింది. అతను ఏదో మాట్లాడుతున్నాడు. అనుభవం ఇంకేదో అలోచనోంది. అభివృద్ధిలోకి వెళ్ళాలని కోరిక ఇంకేదేమీలేదు.

"మమ్మీ..." అంటూ కాంత్ మాట్లాడింది అయితే కాంత్.

"కాంత్!" అంటూ అమ్మాయిని పిలుస్తుంది "మా అమ్మాయి" అని పిలిచింది.

"హార్ట్ చేతి..." అంటూ ముగ్గులు నొక్కేడు అభిషేకం.

అతని కళ్ళలో కాఫీ కలిపి నెలకొని ఉన్నట్లుగా మోటుకొచ్చింది. కాన్స్ట్రెయిన్డ్ మాట్లాడుతున్నాడు. "నా పుస్తకం మీ సమాధానం?" అడిగాడు అభిషేకం.

"ఇంకా అర్థంకాలేదా? కాంత్ నా కూతురు! అంటే నేను వివాహితను!" అంది, తలవంచుకుంది.

"నాకు తెలుసు! ఏదైనా ఒకాదా అయిపోయాయని తెలుసు" అర్థంకాని తలెత్తి అతనివైపు చూసింది.

"మమ్మీ నాక్కెప్పుడు లేదా? అయిపోయాయి" అంటూ కాంత్

పిలిచింది. "అయితే! మరొకటి మాట్లాడు! లేదా తప్పకుండా చెప్పండి" అంది. సముదాయం ఉంది అని.

"ఇంకో మాట్లాడు" అంటూ జేబులోంచి తీసివచ్చింది అభిషేకం.

"కాన్స్ట్రెయిన్డ్" అంటూ అందుకోవోయి అర్థంకాని మాట్లాడింది సంతోషం కోసం.

"మమ్మీ... తీసుకో" అంది అని.

"భార్య అంటే" అంటూ అందుకుంది.

"నీ పేరేమి?" అడిగాడు అభిషేకం.

"నా పేరు కాంత్. మమ్మీ 'చేతి' అంటుంది. మా మమ్మీ పేరు ఎలకెంట్. ఎలకెంట్ అంటుంది మా గానీ..."

"అలాగా!...మరి నేనూ చేతి అని పిలవాలా?"

"అవును" అంటూ వెళ్ళిపోయింది సంతోషం ముగ్గులు గురిగా రోజులకి.

"నీవే చేతి!"

"భార్య!..."

"నా సమాధానం పంపి..."

"అభిషేకం గారూ! నా ఉత్తరం... ఇంకా నా ఉత్తరం చూసి, ఇంకా మీరూ పుస్తకం పంపిస్తున్నారా?"

"అదే మీ అభ్యంతరాలేలే అవుతుంది అనుకుంటాను. నేనున్నా రేమీ అని వెళ్ళింది. మమ్మీ అడిగింది"

నివ్వబోయింది అని.

రోజుల్లో కూడా మడి, ఆచారం అంటూ అనేక పట్టింపులతో, వారి మొండి సిద్ధాంతాలను విడిచి పెట్టలేకపోతున్నారు. మా ఇంటికి నేను పెద్దవాణ్ణి. నాన్నగారు గవర్నమెంటు ఉద్యోగం చేసి గుమాస్తాగా రిటైరయ్యారు. ఒక తమ్ముణ్ణి వదిలిపెట్టిన అసిన బాధ్యత, చెల్లెలికి పెళ్ళి చెయ్యవలసిన కర్తవ్యం, నా మీదే వుంది. ఆర్థికంగా వాళ్ళు నా మీద చాలా ఆధారపడి వున్నారు. నేను మంచి ఉద్యోగంలో వుండడం, కుటుంబ బానికెంతో ఉపయోగపడుతోంది.

“నేనూ ఉద్యోగం చేస్తున్నానుగా. ఇద్దరం కలిసి వాళ్ళకి ఇంకా సాయపడొచ్చు” సంతోషంగా అంది ఎలీజ్.

“నిజమే! కానీ చాదస్తాన్ని వదులుకోలేని మా వాళ్ళు నిన్ను కోడలిగా స్వీకరించరు సరికదా! నిన్ను వేసుకున్నందుకు నన్నూ కొడుకుగా వదులుకోవడానికి సిద్ధపడతారు.”

“అభీ!”

“కంగారుపడకు. అందుకే ఒక విన్న అబద్ధం చెప్పి, రః పెళ్ళి కానిచ్చెయ్యాలి. ఆ తరువాత నిజం తెలిసి, కొన్నాళ్ళు మనని కాదన్నా, ఎలాగో ఒప్పించొచ్చు”

“అంటే?”

“అంటే, నిన్ను ఎలిజబెత్ గా కాక దిష్టగా పరిచయం చేస్తాను. నీకు బిడ్డ వున్న పంగతి ముందుగా వాళ్ళకి చెప్పను. అయితే నీకు పెళ్ళయి వెంటనే విడిపోయారనీ, ఆ గొడవల వల్ల మీ వాళ్ళకీ నీకూ మాటల్లేవనీ,

ఈ పెళ్ళికి నీ తరపు నుంచి ఎవ్వరూ రారనీ, మా వాళ్ళతో చెప్తాను”

“అభీ!” అయ్యోమయంగా చూసింది ఎలీజ్.

“అవును, అప్పటికే ఇంట్లో కురుక్షేత్రం ప్రారంభమవుతుంది. ఎలాగో చూసుకుంటాను. అసలు రః విషయమే భరించలేరు”

“అభీ! అబద్ధాలు చెప్పి, కన్నవాళ్ళనే వం చించి, బాధపెట్టి మనమేం నుఖపడతాం? అంతకన్నా రః పెళ్ళి లేక...”

“ఎలీజ్! అలా అనకు ప్లీజ్! తాత్కాలికంగా నేను వంచకుడినే కావొచ్చు! వాళ్ళని బాధపెట్టొచ్చు! ఆ తరువాత నీ ప్రవర్తనవల్లా, నా ప్రవర్తనవల్లా, మన మంచిని వారు మెల్లగా అర్థం చేసుకుని ఆదరిస్తారని నా నమ్మకం! అందుకే ఈ అబద్ధం వల్ల ఎవరికీ నష్టం లేకపోగా, అందరికీ మంచే జరుగుతుంది. కాదనకు ఎలీజ్.. కాదు దివ్యా!”

“అభీ! నాకు భయంగా వుంది. అంతా ఏదో కథలా వుంది” అతని భుజాల మీద వాలిపోతూ, వెంపల మీదుగా కారుతూన్న కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంది.

“కంగారుపడకు. నా మీద నీకు ఏ మాత్రం సందేహమున్నా మన పెళ్ళి రద్దు చేసుకుందాం. నేను రః జన్మలో పెళ్ళి మాట తలపెట్టను”

“అభీ! నీ మాట మీద నాకు సందేహం వుందీ అంటే, నన్ను నేను

సందేహించుచున్నట్లు. కాకపోతే..."

"కాకపోతే లేకపోతే • కాదు. వెళ్ళేది విను. నేను బెంగులూరు వెళ్ళి, నేను వెళ్ళిన విధంగా చూ వాళ్ళకి ఈ సంగతి చెబుతాను. కొంచెం గొడవవుతాయి. ఎలాగో ఒప్పించి వెళ్ళి ముహూర్తం పెట్టిస్తాను. నీకు తెలియదే వేస్తాను. నువ్వొచ్చేసేయ్. అయితే, కాంతిని మన స్నేహితులు హార్షా వాళ్ళింట్లో వదిలిపెట్టి రా. వెళ్ళయిన మూడోరోజు మనం తిరిగి హైదరాబాద్ వచ్చేస్తాం. ఆ తరువాత కాంతి సంగతి వాళ్ళకి మెల్లగా చెప్తాను. ఒక్క మూడు రోజులు కాంతి మనని విడిచి, హార్షా వాళ్ళింట్లో వుంటుంది"

"మై... గాడ్... అభి... ఇదంతా జరిగే విషయమేనా? కాంతిని వదిలిపెట్టి ఇక్కడ, అక్కడ నేను వెళ్ళిచూతులిగా పీటల మీద కూర్చోవాలా? పైగా నాకు చిడ్డేలేనట్లు

నటించాలి. నా పేరు దివ్య అని ఎరిజిటెల్ కాదని నటించాలి. నా వల్లకాదు అభి! నటిగా జీవించాచ్చు. జీవిస్తూ నటించలేము. నో..!" వెక్కిరించింది.

"నటన ఒక్క రెండు రోజులే కదా! ఈరోజు మెల్లమెల్లగా వాళ్ళకి నేను నప్పజెబుతాను. స్టేజీ! నిన్నూ వదులుకోలేక, వాళ్ళలోనూ తెగతెంపులు చేసుకోలేక ఈ నిర్లయూనికొచ్చాను. ఎరీజీ! నాకు తెలుసు. కాంతిని వదిలి నువ్వు అక్కడికొచ్చినా ఎంత బాధపడరావో? కానీ, ఒక్క రెండు మూడు రోజులే! ఆ తరువాత, వాళ్ళూ, మనం అందరం సంతోషంగా వుండొచ్చును. ఇది జీవితం! విల్లకాలం ఎప్పుడూ వీడుస్తూ కూర్చోలేరు! మూరుస్తాను నా వాళ్ళని! నువ్వు మూరాలి! స్టేజీ!"

"నీ ఇష్టం! అలాగే చేస్తాను" అంది.

రాగివెంబు అద్భుతం

మన ఇంట్లో పాత తరం వారుంటే.. మనకెన్నో విల్కాయు తెలుస్తాయి. వాటిలో ఎన్నో అలోగ్యకరమైనవి ఉంటాయి. ఉదాహరణకు వాలామంది రాతిపూల రాగివెంబులో నీళ్ళపోసుకుని ఉదయం లేవ గానే తాగుతూ ఉంటారు! అయితే నేటి పరిశోధనలలో తేలిందేమిటంటే..

రాగివెంబులో రెండు గంటలపాటు నీటిని ఉంచితే... నీటిలో ఉండే సూక్ష్మజీవులన్నీ చనిపోతాయనీ! ఆ నీరు తాగిన తర్వాత మళ్ళీ వెంబును మంచిగా తోముకోవాలి! అలాగే మంచినిళ్ళను క్లోరినేట్ చేసినపుడు వాసన వస్తుంది. ఈ వాసన పోవాలంటే ఓ బకెట్లో రెండుమూడు బొగ్గుముక్కలు వేసి నీటిని పోసి ఆరు గంటలు ఉంచితే వాలు! వాసన మటు మాయం అవుతుంది! ప్రయత్నించి చూడండి మరి!

జాపిలక్

"వండరపుల్..." కౌగిల్లో బంధించేశాడు.

తనిదితీరని హోయిలో తన్మయత్వంలో తేలిపోయింది, తను!

* * *

"అమ్మాయి ఎంత బాగుందో! అ దురదృష్టవంతుడెవడో ఎందుకు విడాకులిచ్చాడో కానీ, దివ్యకి, అందం, కడుపు, సంస్కారం అన్నీ వున్నాయి" బంధువులలో ఒకరి మాట.

"శేషావలం! ఎందుకయ్యా అంత రభస? వెదిలే తప్పు, మన కులం కాదనీ, ఈ అమ్మాయికి ముందే పెళ్ళయిందని ఎవరికి తెలుసు చెప్పు? అభి పక్కన దివ్య ఎంతో ఇంపుగా వుంది. పిచ్చిపిచ్చి గొడవలు మానుకుని సంతోషంగా వుండండి" శేషావలంగాలి స్నేహితుడు రాజగోపాలాచారి మాట!

ఇలా రకరకాల అభిప్రాయాల మధ్య ఎరీజ్... కాదు దివ్య అభిషేకానికి భార్య అయింది.

"కొత్త పేరూ! ... కొత్త సంప్రదాయం! కొత్త పద్ధతులూ, కోరుకున్న భర్త... కానీ... కాంతి కోసం, కడుపు దిండుకుపోతోంది. కన్నీళ్ళూ అగడం లేదు. వాలుగా కళ్ళూ తుడుచుకుంటున్న దివ్యని చూసి "అమ్మా దివ్యా! అభీ సువ్వా రేపే ప్రయాణమవండి! అసలు మీరు వేసిన.

పొరపొయి కాంతిని మీలో తీసుకురాకపోవడం!"

షేక్ కట్టినట్టు ఇట్టచూ శేషావలంగాలికేసి చూశారు.

"అశ్చర్యంగా వుంది కదూ! అభీ! నీవన్నా నేను ఎదుర్కులోనూ, అనుభవం లోనూ చూచా పెద్దవాణ్ణి.

సువ్వు మొట్టమొదటిసారి ఉత్తరం రాసినప్పుడే, హైదరాబాద్‌లో అన్ని విషయాలూ తెలుసుకున్నాను. నువ్వాడుతూన్న నాలకం రక్తి కట్టాలని, నేను ఏమీ తెలీనివాడిలా వున్నాను. అయితే, ఈ విషయాలి మీ అమ్మకి తెలీవు. మెల్లగా నేను చెబుతాలే! మీరు వెళ్ళండి!"

అభి నోటంబ మాట పెగలడం లేదు. మూగివాడిలా అశ్చర్యంగా అతనికేసి చూశాడు. అతను ఎటుసప్పులో అభికేసి చూస్తున్నాడు.

"నాన్నా... మీరు ... మీరు... నిజంగా ఎంత గొప్పవారు! మిమ్మల్నా నేను వాంఛించులనీ, మూర్ఖులనీ, అనుకున్నాను? నన్ను క్షమించండి. ఇన్నేటికీ మీ నేడలో పెరిగినా, మిమ్మల్ని అర్థం చేసుకోలేకపోయిన మూర్ఖుణ్ణి" కంటతడిలో పొదాల మీద పడ్డ అభిని లేప నెత్తి కాగిలిండుకున్నాడు శేషావలంగాలు.

"బాబూ! భావనమయినా, సంప్రదాయమైనా మంచిని పెంచడానికి పనికి రావాలి కానీ, తుంచడానికి కాదు! నా అభిప్రాయాలు నా స్వతంత్రం గానీ, ఇతరుల

మీరు చుట్టూ ఉన్నారు. సరే! మీరు బయలుదేరండి" అన్నారు ఇద్దరూ కలిపి ఆశీర్వాదిస్తూ.

పసుపు, మంచు, పట్టువీసా, తలనిండా పూయా, ఏర్పాట్ల కెళ్ళిన హర్షావాళ్యా అశ్రువులగా, రెప్పవాలకుండా చూశారు ఏరీజోని!

డీజిల్ హానిజూనాకి దివ్యా, అభిషేక్ అరోపాయి, కాంతి కూడా వెళ్ళింది.

సంవత్సరం తిరిగివస్తూ ఇంట్లో చిన్నశేషావలం వెలిశాడు. దివ్యా అభిషేక్ కి కలిసి అభిషేక్ తమ్ముడు అదినాశని ఇంజనీరుని వేశారు. అభి వెల్లెలు మనుభవేషి ఎంతో వైభవంగా వేశారు. కాంతికి వెల్లెలు కూడా పుట్టింది, శాంతి!

"మనిషికి ప్రధానమైనది మలం మతం కాదండీ! మనుషూ, మమూ, మంచితనం, సంస్కారం! మా దివ్యని చూడండి! అన్నీ మూర్తీభవించిన ముద్దరాయి!" కోడలిని గురించి గొప్పగా ఇరుగుపొరుగులలో, వెంకటలక్ష్మిగారి మూలయి!

"అభీ! ప్రపంచంలో అందరూ మనలా పుండే, అసలు మనిషికి మనిషికి మధ్య అసురాగాయా, అప్యాయతయా తప్ప, ద్వేషాయా, రోషాయి పుండవు కదూ! విషం కక్కే పాము కూడా, పేత చిక్కెన కప్పని వంటక నిడునిచ్చిన దూళ్యం చూసే శాంతిగారి

మతాధిపతి, అంతిన్నా భక్త్యవంతమైన ప్రదేశం మరోటి లేదని పేతాన్ని అక్కడే స్థాపించారట! ఆ భక్త్యం, మనుషులలో పుండే ప్రపంచం ఎంత ప్రశాంతంగా పుండుంది!" అంటున్న అరోపనర్తక మునిగిపోతూ, అనింతమైన సంతోషసాగరంలో తేలిపోతూ అంది దివ్య.

"సార్... సార్... చివరకు నాక్కూడా తెలిసి హించూమిక్కాన్ని గురించి విన్నవిస్తున్నారు. రి: తెచ్చిన నేను బైబిల్ మొత్తం చదివవలసిందే"

"అభీ! బైబిలైనా, ఐరావైనా, గీరైనా, గంధసాహజైనా నిరసారమొక్కటే. కథలు వేరైనా అదర్థాలు ఒక్కటే! మనుషులు వేరైనా, మనుషులూ, మమరయూ ఒక్కటే"

"మేడమ్! అదంతా నాకు తెలియ కాని, వెయ్యి అబద్ధాలవైనా ఒక్క పెన్ వెయ్యిమన్ను మూల మూలం నిజం! దివ్యంకాదు?"

ఇద్దరూ పట్టుకుని నవ్వేశారు. ఆ నవ్వులకి, కారవచ్చి అడుతున్న ముగ్గురూ పిల్లలూ, వెనక్కి తిరిగి చూశారు కాంతి, శేషూ, శాంతి! దివ్య సదసం నవ్వుల జల్లులు వెదజల్లుతూ వెలుగులలో నిండిపోయింది!

